

می شود آنها کتاب نفاق نوشتند، موالات ها نوشتند
تهمت ها بافتند و بستند و کردند آنچه کردند...

جمعیت در همچو موارد بجز با زگوسازی برخی مسائل
اسلامی جز راه سکوت راه دیگر را اختیار نکرد.

اما این بار چرا دگرگونی در پالیسی جمعیت رخ
میدهد و بتشریح فاجعه تخار اقدام می کند و پرده را
از چهره برمیدارد؟ انگیزه و باعث حدوث این دگرگونی
در پالیسی جمعیت را می توان در اموراتی خلاصه نمود:
۱- حجم این جنایت

۲- پنهان کردن جرمی با این بزرگی خیانتی است
نسبت به نهضت اسلامی.

۳- عدم تکرار همچو حوادث در آینده.

۴- خشم و قهر مردم.

آری! حجم این جنایت با اندازه بزرگ است که
هیچ ضمیر بیدار و قلب صافی نمی تواند در قبال آن
موقف شکیبائی را اتخاذ نماید، اگر صبرایوبی هم
با شد با زهم در برابر چنین جنایتی که موجب بشهادت
رسانیدن تعداد دخبه ترین افراد نهضت اسلامی
خونبارمان میشود، نمی تواند سکوت اختیار نماید
و پنهان کردن چنین جنایتی هم در مرحله حساس
کنونی جزا اینکه صحنه گذاری بر جرم و جرم پیشگی
با شد تعبیر دیگری ندارد.

ترحم بر پلنگ تیز دندان
ستمگاری بود بر گوسفندان

جمعیت در نهایتاً مر باین باور شد که اگر در
برابر جنایاتی ازین طراز سکوت را می گزیند باید
بنشینند و انتظار بکشند که با زتب رقصابان بیر فرق کدام
فرزند صدیق دیگر نهضت پائین می آید.

گذشته از همه این ها، جمعیت بعد ازین نخواهد
توانست در برابر خشم و قهر حق خواهان مردم که پایگاه
مطمئن برای نهضت کافر سوزما بحساب می روند،
مقاومت کند، و مقاومت در برابر سیل خشم و قهر
مردم جز این که نتیجه زدن بر ریشه نهضت اسلامی باشد
مفهوم دیگری ندارد.

از شعار حکومت صد فیصد اسلامی تا تأیید

کودتا بدست خلقی ها

ما از آقای حکمتیار می پرسیم ؟

شما با رها در بیانات و مصاحبه های خود و حتی
در جریان شورای مشورتی و بعداً در مصاحبه با یکی از
نشرات جهادگر سیدن بقدرت از طریق کودتا را جنایت
و جرم قلمداد می کردید، امروز چه مجوز شرعی و سیاسی
قانونی برای تان پیدا شد که سقوط رژیم کابل از
طریق یک کودتا توسط افسران خلقی که حزب شیاد
آن شرکت داشته باشد مشروع و مجاز است ؟

چرا درین اواخر تاءئید از کودتا نقل مجلس و مصاحبه
های شما با خبرنگاران است ؟ و کودتا چنان مورد
تاءئید قرار می گیرند و افسران خلقی که کودتا را

سربراہ می سا ز ند طرف تحسین و تمجید شما قرار د ا رند؟
شعار حکومت صد فیصد ا سلامی کجا و صبحہ گنڈا شتن پر کودت ا ی
طرح ریزی شدہ ا ز طرف افسرا ن خلقی کجا !!
چہ ضمانتی وجوہ د ا رد کہ ا یں افسرا ن خلقی
کردتا گر مخفی ترین اعضاء K.G.B نباشند؟
شما زما نیکہ عمل کودتا را ا ز طرف قوماندا نہا ی
محکوم می کنید پس کد ا م ضمانت وجود د ا رد کہ ا یں
افسرا نیکہ دہ سال دربرا بر مجسمہ لنین سرتعظیم
فرود آ و ردند و دست ہا شان تا شانہ در خون ملت ما غرق
است ا ز دست آ و ر دہا ی جہا د ملت ما دفاع و پاسداری
می کنند؟؟

"گرگ سیدہ ر و ن سگ چوپا ن نمیشود"
ا یں افسرا نیکہ در مدت دہ سال دربرا بر
آدمکشی ہا ی خود بر تہہ ہا ی دگروالی و جنرالہی
رسیدند آ یا خواہند ت و ا نست در مقام سپاہیان پاسدار
ا نقلاب شکوہ مند ما شوند؟ آ یا ا مکان آن نیست کہ
کا، جی، بی با ا یں توطئہ خود جوی را بمیان آ رد کہ بتوانند
توسط ا یں کودتا چیا ن شناختہ شدہ ہمہ شخصیت ہا ی مؤثر دین
خیزش عظیم را نا بودنما یدورا ہش را بی خار سا زد .
ا ز نظر ما ا نگیزہ تا ئید ا زین کودتا را میتسوا ن
درد و چیز خلاصہ کرد :

۱- رسیدن بقدرت بہر طریق کہ باشد .

۲- سادگی و کودنی .

درین جا بیادهمان داستان مزدوروخان می شویم
 که مزدور می گفت من مزدورخان جان هستم نه مزدور
 بادنجان . اگرخان بادنجان را خوب گفت
 من خوب می گویم و اگر خراب گفت من
 هم به بدگوئی آن می پردازم. آری اگر کوه تا
 وسیله رسیدن بکرسی قدرت می شود در آن صورت امری
 است مطلوب و خواستنی ولی اگر وسیله رسیدن شخصی
 دیگری بحکمروائی می شود، علی العجالة فتوی
 تحریم آنرا در محضر خبرنگاران صادر می کند.

اعتراف آغای حکمتیار

نظربه واضح بودن و صراحت نحوه وقوع فاجعه
 ۱۸ سرطان در تخاروا اینکه ناشی از یک تسوؤت
 استراتژیک حزب اسلامی در جهت تصفیه نهضت اسلامی
 و آرمیان برداشتن بزرگ مردان نهضت می باشد
 موضع گیری جمعیت اسلامی در روشنی حقائق و مدارک
 و اسناد از همان لحظات نخست صاف و صریح بود و
 در قبال موضع گیری های صریح و قاطع خود مسبب
 و عامل این فاجعه عناصروا بسته به باند حکمتیار
 را معرفی نمود و در آن توضیح داشت که این فاجعه
 بنا بر عمیق بودن خود بدون هدایات کدر رهبری حزب
 و در راه آن حکمتیار را مکان نداشت پیاده گردد.
 جمعیت اسلامی بنا بر تحلیل و ارزیابی همه جانبه باین نتیجه

محتوم دست یافت که تصامیم طراحان این
توطئه و کارگردانانی این تراژدی تنها و تنها متوجه
همین تعداد افرادی که ناجوانمردانه به شهادت رسیدند
نبوده بلکه در وهله اول و در راء ساین بر نامه شوم،
نستوه مجاهد را ه اسلام و فرزند دلسوز به ملت و وطن
احمد شاه مسعود رئیس شورای نظام جمعیت بود که خداوند
بحال ملت مظلوم و بیچاره عنایت و لطف نمود و از گزند
این خونخواران مصونش داشت.

جمعیت اسلامی که جریانات و حوادث و بیانات و
اظهارات افراد در ارتباط به این قضیه جانکاه را
جدا "تعقیب مینماید در لابلائی چندین اظهارات آغای
حکمتیار که از طریق را دیوها نیز پخش گردیده به این
جمله بر میخورد که میخوانید: آغای حکمتیار میگوید:
"سبب اصلی و عامل اصلی این حادثه مسعود است"
هر قدر جوانب و پهلوهایی مختلف این جمله بررسی
گردید دلیلی پیدا نشد که دلالت کند بر اینکه احمدشاه
مسعود حرکتی از خود نشان داده باشد که منجر به وقوع این
حادثه شده باشد. جریانات جلسه واضح است غیر از
قوماندانهای جمعیت از سازمان تنظیم ها نیز شرکت داشته
اند خبرنگاران هم گزارشهای مفصلی از جریانات
نوشته و به نشر سپرده اند. مسعود جلسه را بخاطر برچیدن
بساط کمونیزم دائر کرده بود و با قوماندانها در همین
جهت در خلال شور و بحث تصامیم اتخاذ نموده بودند.

اگر سنگرهای حزب اینگونه جلسات را علیه خود میداند
و خود را دوست و حامی دولت. درین صورت ما با آغای حکمتیای
متفقیم که چون مسعود فرمان حمله علیه مواضع دولت
مزدور را داده است و سنگرداران حزب برای حمایت از
دست آوردهای انقلاب شور عکس العمل نشان داده اند
مسعود مسبب این حادثه خواهد بود و آغای حکمتیای فرمان
بجا و معقولی به سنگرداران خود داده است تا بـ
مجا هدین یورش برند و نهضت اسلامی را خفه سازند.
و اگر چنین نیست پس تعبیر و تفسیر گفته آغای
حکمتیای رمبنی بر مسبب بودن مسعود چنین است که چون
حزب اسلامی اصلا در پیاده ساختن این توطئه منظور
اولی اش شخص مسعود بوده درین جریان اصلا بخاطر
از میان برداشتن مسعود طرح ریزی شده بود و اگر
مسعود در صفحات شما لویا در تخریب و دست بست
ابتکارا تا زه و هما هنگ کننده و وحدت زانمی یازید
و اگر مسعود دامنۀ تلاش ها و مبارزه اش را گسترده
نمی ساخت و اگر مسعود همچنان در حصار منحنی و غیر اسلامی
قریه پرستی و سمت پرستی باقی می ماند یعنی از
پنج شیرپا را فرا تر نمی گذاشت و اگر مسعود آرام می
نشست و می گذاشت که آغای حکمتیای را با هانداختن
قتل و کشتار ملت یکه تا زمیندان قدرت گردد و اگر
مسعود همچو بشیر حزبی یک فرد بی احساس عیسا ش
نوکر منش و جلاد در اختیار حکمتیای می بود درست است

این فاجعه بمیان نمی آمد و انگیزه برای همچو توطئه وجود نداشت. ازین رهگذر مسعود بحیث هدف اساس این توطئه مسبب این واقعه است و آغای حکمتیای هم در بیانات خود همین تعبیر و تفسیر را نهفته دارند. و بدین ترتیب آغای حکمتیای را عتراف می کند که ما اصلا این جریان را بخاطر ازمیای بردن مسعود بر اهانداخته بودیم چون تیر ما درست و مکمل به هدف اصابت نکرده و اوزنده است لذا تقصیر ما هم کمتر و قابل گذشت و عفو. پس اگر این حقیقت را با زهم انکار می کنند اجازه بدهند یک چند سوال حقوقی از ایشان بعمل بیاوریم :

وقتی یک حادثه جنائی اتفاق می افتد من حیث یک قضیه حقوقی دو طرف میداشته باشد طرفی که اقدام به فعل می کند و طرف دیگر که فعل بر او واقع میشود در چنین قضا یا هر دو طرف مسئول نیستند مثلا کسی بخانه دیگری به قصد دزدی و یا جنایت دیگری داخل میشود هیچ پرنسپیی وجود ندارد که حکم کند صاحب خانه مقصراست و مسئول، چون دزد توانسته است دست به سرقت بزند و یا... و یا زمانی مجاهدین از طریق لوگر و یا راه دیگری میخواهند به سنگر بروند و سلاح حمل کنند ولی در عرض راه در کمین دولت و کمونیست ها واقع میشوند و به شهادت میرسند پس هیچ کس نمیتواند حکم کند که تقصیر بگردن مجاهدین و مقصراصل هم

رهبری است که در پشاور نشسته است. درین دو صورت
 فوق صاحب خانه ویا مجا هدین یک تقصیر دارند که از
 توکل و بی پروائی ایشان ناشی میشود و جهت احتیاط
 را رعایت نمی کنند. حالاً برگردیم به فاجعه (۱۸)
 سرطان - وفاشعاران حکمتیاء بر سر راه کمین می
 گیرند و عابریین بدون هراس و بیم از راه عامه
 میخوابند و عبور کنند و قبل از آنکه به مردم اطمینان داده
 شده که امنیتشان گرفته میشود (فریب و اغواء) و بعد
 هم فاجعه بمیانمی آید در حالیکه مسعود از هیچ
 حرکتی و جریانی واقف نیست و جز اینکه جهت احتیاط
 را رعایت نکرده و به تعهد و پیمان و ایمان و اسلام
 حزبی های تنگی فرخار باور کرده و مانع رفتن ازین
 مسیر نگردیده است همین بس. و احوالی تا زمانی که
 جریانشهادت برادرانش را بوی گذارش نداده اند
 برین باور بوده است که قطع نظراً از پیمان و تعهد
 قبلی برادران وفاشعاران حکمتیاء را اینقدر سفاک
 و بی رحم نخواهند بود که علیه جهان بشریت و جهان
 اسلام و جهاد و انقلاب ده ساله کشاور
 بخون خفته مان به چنین جنایتی دست بزنند که
 روی چنگیز و یزید را سفید گردانند.
 پس این عبارت حکمتیاء صاحب که مسعود مسبب
 اصلی این فاجعه است "جز این تعبیری ندارد و اعتراف
 صریح کدر رهبری حزب از آن استنباط میشود.

محلی تلقی کردن این جنایت فاقد پایگاه ایدیالوژیکی است

منطق آقای حکمتیار و دنباله روان آن در نشرات
و مصاحبه‌های شان همیشه این بوده که این حادثه یک
حادثه محلی بوده و نباید آنرا صبغه عمومی داد.

در ارزیابی همچو منطق چوبین پاپا یدمتذکر شد
که یک گروه سیاسی پابند بیک ایدیولوژی همواره
سعی بخرج میدهد تا کار و کردار خود را مطابق به اصول
عقیدتی اش چوکات بندی نماید.

بنائاً ما زدار و دسته‌نشراتی عقل گوش آقای حکمتیار
می پرسیم که این جنایت قتل نخبه‌ترین فرزندان
نهضت اسلامی کشور را بروی کدام متکای عقیدتی
می توان محلی و منطقوی تلقی کرد؟

تعالیم اسلامی بما هدايت میدهد که اگر جنايتی
در غرب عالم اسلام بوقوع می پیوندد، مسلماً نیکه
در شرق عالم اسلام زندگی می کند بايد آن جنايت
را محکوم و خواهان بکیفر رسانیدن عا ملان آن گردد
زما نیکه اصول عقیدتی ما قتل یک نفس را بدون
موجب مساوی بکشتن همه بشریت میداند، پس روی
کدام استدلال و برپایه کدام منطق می توان نیم قتل
همه بشریت را یک حادثه محلی تلقی کرده و در برابر
آن سکوت نمائیم. !!؟

بلی ! آنجا که معیارهای جزمیهای اسلام حاکم
بوده و از نام اسلام و تعالیم آن فقط بخاطر جلب منفعت
پشتیبانی کردند نتیجه حتمی همان است که می بینیم:
معیارهای ساخت فابریکه های جاهلیت را از شام
تا بام نشخوار می کنند و از بسکه ذائقه خود را از دست
دادند شهد و حنظل در مذاق آنها یکی است .

دخالت دادن برادران عرب درین قضیه عملی است نفاق افگانه

حزب آقای حکمتیار در راه بطه بفاعه تخار و راقی
را بزبان انگلیسی به نقل قولی از چند برادر عرب به
نشر سپرده است تا نتوانسته باشد ازین طریق نفاق و
دوئی را در میان سازمان جمعیت و برادران عرب
ما ایجاد نماید .

جمعیت اسلامی افغانستان باین باور است که برادران
عرب مادر جهاد اسلامی افغانستان بحیث عناصر مصلح
و خیر خواهان دکار نموده و ابتدا "بکاری دست نمی زنند
که موجب نفاق و دوئی بین برادران مجاهدشان
و آنها گردد .

جمعیت هیچوقت چنین ادعای را بر علیه نیا نداخته است
که کارهای او را زهرگونه اشتباه بدور است و گاهی
وکاستی هادر کارهای او نیست و هیچکس و هیچ سازمانی هم
نمی تواند چنین ادعای را بر او اندازد .

خونین کربلای تخرار

فاجعه دردانگیز ۱۸ سرطان ۱۳۶۸ در ولایت تخرار که در اثر آن تعدادی از فرزندان صدیق و باوفای نهضت اسلامی ما قربانی شدند، ناشی از یک توطئه عمیق در برابر انقلاب اسلامی کشور عزیز ما — افغانستان است.

تکوین این فاجعه چنانکه آقای حکمتیار یکی از مسببین و عاملین آن ادعا دارد که ناشی از یک بر خورد منطقوی است، و حزب اسلامی منحیت هدایت کنندارین توطئه دخالتی ندارد، نیست بلکه اسناد و مدارکی در دست است که هیچگونه تردید پرا باقی نمی گذارد که این فاجعه مستقیماً "از یک استراتژی وسیعی نشئت می کند که خط مشی کلی حزب را تشکیل میدهد و زاده اندیشه و فکر شخصی حکمتیار است.

در اثبات ادعای فوق که فاجعه یادشده ناشی از یک توطئه بوده نه اینکه حادثه باشد تصادفی و خودرو

با فرض اینکه اگر برادران عرب و یا کسانی
دیگری با اشتباهات و نواقص درین سازمان و آن
سازمان برمی خورند باید بفحش و آوای
فرموده پیا مبرا کرم که فرموده است : ((الدين
النصيحة الدين النصيحة))

به نصیحت و خیرخواهی بپردازند نه دست زدن به
کاری که خدای نخواسته موجب دوری و دوئی گردد.
خوشبختانه که درین اواخر برادران عرب ما محتوای آن
نامه نشر شده بزبان انگلیسی را بکلی تکذیب
نموده و بصراحت اعلان کردند که اکثر نامه هاییکه در آن
نامه ها ز آنها تذکر رفته ابد "به مناطق جمعیت در سمت
شمال نرفته اند.

آنها ضمن نامه بصراحت گفته اند که ما از همه
معلومات که درین نامه آمده است مسعود را بی رایت
میدهیم.

برادران عرب نشر این نامه را جداً تقبیح کرده
و بوضع اعلان نموده اند که ما به سلامیت و تقوی
و سابقه نیک مسعود اعماد کامل داریم.
بنام دخالت دادن برادران عرب را درین
قضیه یک عمل نفاق افگانه تلقی کرده و می گوئیم
آنها ئیکه می خواهند باین کار غیر انسانی بود
فاجعه هژده سرطان پرده پوشی کنند، جز اینکه آه
سرد را بکوبند، چیزی دیگری را کرده نخواهند توانست

(بهیر یسد با خشم خود)

شب پره گروصل آفتاب نخواهد
رونق بازار آفتاب نکا هد

جمعیت اسلامی افغانستان بابر خستورداری
از فرماندهان مکتبی و آگاه و با تجربه خود اکنون صلاحیت
و شایستگی آنرا پیدا نموده است که تا ثید و سیعی از
اقشار مردم را کمائی کند و روش اسلامی فرماندهان
آگاه و با تجربه و چنان در قلوب مردم ریشه دوانیده
که نمی توان آنها را بدور از مردم تصور کرد.

شورای نظار جمعیت اسلامی افغانستان اکنون
در اثر درایت و آگاهی اسلامی و مکتبی خود چنان دست
آوردهای عظیمی جها در انصیب جها د اسلامی افغانستان
کرده که نه تنها مایه امید جبهات جمعیت گردیده
بلکه جبهات سائر تنظیم های جها دی از تجارب و کار
آگاهی آن در ساحت جها د بهر و رند و ضرورت های مادی
و معنوی خود را از طریق آن مرفوع می سازند.

تاریخ یا زده سال جها د برا در مسعود نه تنها

با زگوسا ز شخصیت و اهلیت او درمبارزه با دشمن —
خونخوا روسفاک است، بلکه امروز برای مردم در همه
جا بویژه در جبهات شمال مایه می‌دهد است.

حزب حکمتیار برای اینکه توانسته باشد شخصیت
جها دی برا در مسعود آمرشورای نظا ر جمعیت اسلامی
افغانستان را جریحه دار ساخته باشد بر حسب مسای
نا چسپی را حواله می‌دارد.

این موضعگیری دشمن منشأ نه حزب حکمتیار
و دنباله روان آن در برابر شورای نظا ربویژه
شخص برادر مسعود پدیده‌آنی نبوده و ریشه‌های آن تا
سال‌های ۵۴ فرورفتگی دارد.

حکمتیار با درکی که از شخصیت و اهلیت مسعود
داشت در همان وقت طاقت تحمل آنرا نداشته
و در پی آن شد که او را چون انجیر جان محمد شهید از
میان بردارد.

شورای نظا ر جمعیت اسلامی افغانستان و آمر آن
مسعود اکنون توانائی آنرا دارد که هر قدرتی را
از دست‌بازی به سرنوشت جها دا افغانستان مانع
گردد.

قضاوت و داورى بر عملکردهای جها گشورای نظا ر
و شخصیت مسعود بهتر است اکنون بملت مجاهد و جبهات
جها دی افغانستان واگذار شود که آنها چه می‌گویند.
مردم مجاهد ما امروز بین شیرهای بنام و شیرهای

واقعی فرق گذاشتند امروز مردم ما آن فرما ندها ن
بنا می را که سر لوحه کارشان را چور و چپاول و تجاوز
بر عفت مسلمان تشکیل می دهد با فرما ندها ن روس شکن و
مزدور سوز در یک کفه قرا ر نمی دهند و اکنون درک کردند
که شیر قالین کی است و شیر بیشه کدام است : ((شیر
قالین دیگرو شیر نیستان دیگرا ست)) و فرقی
است زفت از شیر قالین تا شیر بیشه .

آزیر خطر

در همین روزها که از زمین تا آسمان کشور ما همواره
در سوگ شهداء مظلوم نهضت اسلامی افغانستان قرار
دارد، نشرات حزب آقای حکمتیار در توجیه جنايات خود
نوشته‌ها و سرمقاله‌ها را به نشر رسانیده که یکی از آنها
تحت عنوان "استعمار و ارتجاع با فتنه و توطئه‌ها"
منشر گردیده است و دوم هم تحت عنوان ((نگذارید
انقلاب تهدید شود)) که در شماره ۱۹۱ اشادات به نشر
رسیده است. آنها نیکه بفرهنگ انقلابی اسلام شنائی
داشته و اصطلاحات ایدئولوژیکی انقلاب‌ها و نهضت‌ها
اسلامی را می‌شناختند بخوبی آگاهند که کلمه ارتجاع در
دانشنامه اصطلاحات سیاسی اسلام جای ندارد.

ارتجاع آنطور که در دانشنامه سیاسی مربوط به
انقلاب‌های جاهلی مطرح است عبارت است از سنّت
گرائی و گذشته‌گرائی و یا پابندی به دستورها و قوانین
و تقالید گذشته که در برابر اصطلاح ترقی و ترقی‌خواهی
قرار دارد.

مرتجع به مفهوم فوق شامل قشرهای روحانی،

علمای دین و دیگر گروه‌ها است که در قطب مخالف ترقی
خواهان (به مفهومیکه در اصطلاحات سیاسی غرب
معروف است) قرار دارند.

این اصطلاح بقرن شانزده و هفده راجع گردیده
در تاریخ اروپا بدوران رنسانس معروف است که از
مشخصات آن جنگ بین دین و علم است.

در سرمقاله دیگری از جریده‌های دت نوشته شده
که ((چه ملت ما در گذشته از نیرنگ عبا و قبا در امان
نمانده است از احساسات پاک آنها استفاده سوء
نموده اند و سرانجام شومی را برایشان بارمغان آوردند... و
انگلیس ها کله از زیر سله بدر کردند...))

خیلی ها شگفت آور است که نشریه‌های مدعی بنیادگرایی
(که به دروغ خود را در قطب ر (بنیادگرایان جاذبه و با
پشتیبانی از کودتا توسط افسران خلق مشت‌هاشان
با زوچهره‌شان عریان شد) با استعمال همچو کلمات دست
می‌یازند.

نهضت‌های اسلامی که درین قرن اوجگیری و پیروزی
نصیب آنها گردیده همه و همه شعار با زگشت بزندگی
عصر پیا مبرو یا را ن او را با لامی کنند و همه روحانیون
و علما با رمان آنند که با ن صفا و صمیمیت که در دوره‌های
عظمت و مجدا سلام بوده نائل گردند و دست آورده‌های
عظیمی فکری و اجتماعی گذشته تا بناک خود را مشعل
را ه خود قرار دهند.

پس اگر امروز ارتجاع با همان مفهوم غربی آن بکار
رودیقین داشته باشند که همه علماء و روحانیون
نهضت های اسلامی در قطب مخالف همجوگر و همی قرار
دارند که همچو اصطلاحاتی را در نشرات خویش بکار میبرند.
بدبختان و اکنون از حنجره نشرات این مدعیان
بنیادگرای همان فریادهای بلند می شود که عمر
عمال مزدور و سوسیالیزم و کاپیتالیزم در کشورهای
اسلامی بخاطر اجراء پلان شوم دین زدائی در برابر
علماء دین و روحانیون بلند می گردند.

آری! کاربرد همچو کلمات و نشر همچو سرمقاله ها
جزا اینکه کار دشمن را تیز نماید و در آسیابی دشمن
آب بریزاند فایده دیگری نخواهد داشت و خدمت
صادقانه است بدشمن.

بناءً "در همچو شرائط بر ما است تا گروه همسایه
و چهره های تیرا که دم از اسلام و حکومت صد فیصد اسلامی
می زنند شناسائی نمائیم و ببینیم که عملکردهای
آنها چگونه است؟

آیا آنها با این شعارهای تند و تیز خود واقعاً
خواهان نظام متکی بر شعار اسلام با همه معانی که
این کلمه فایده می کند - میباشند و یا چون قذافی
در بالای میز کار خویش قرآن را گذاشته و سوسیالیزم
را پیاده می کنند و نظام مترقیانه باب دندان اردوگاه
سوسیالیزم را در بدل خون بیش از یک ملیون شهید

برای ملت مجاهد افغانستان با رمغان می آورند؟!
چه بدبختی بدتر از اینکه علماء دین و عبا و قبا آنها
همان عبا و قبا ئیکه همه بزرگان سلف و نوا بغ و داعیا
را ه حق امت اسلامی و مجتهدان دین با به برداشتن آن
بزرگترین خدمتی را بجا معانسانی انجام دادند.

تعهدات حزب آقای حکمتیار

با گروهک های سفزا و سازا

چه تغییری دارند

درین اواخر که جبهات جمعیت اسلامی افغانستان
بعملیات پاکسازی گروه های مزدور سازا و سفزا
در وراء کوچه دست بکا رمی شوند حزب حکمتیار با
ملیتهای شناخته شده منطقه و گروه های مارکسیستی
سازا و سفزا در یک اتحاد دنا پاک بعد از اتخا ذی—
مشرکی در کنگدک قومی مرزا عبدالرحیم که بر—
فرازان پرچم سرخ خلقی ها در اهتزاز است
دست بکا ر شده و لشکر کشی ها ئیرا علیه مراکز جها دی جمعیت
در رستاق و چاه آب و شهر بزرگ بر اه می اندازند
حتی در همین روزها دوطیاره خا صیکه موظف با کمال
احمد شیخانی این ستمی شناخته است مورد استفاد ه
گروه های بشیر قرا ر گرفته و آنها از مرکز احمد شیخانی
خود را اکمال نموده و علیه واثقی و ملا پیرم ق—
قوماندا ن عسومی و لسوالی رستاق وقاضی فیض الدین

وسروش درجا ه آب ، عملیات های آدمکشانه را بر ا ه
می اندازند .

ثبت قوما نده بشیر به همه سرگروپ های حزب آقای
حکمتیا رد رتخار که در آر شیف اسناد جمعیت در شورای نظار
موجود است خود سند زنده بر پیمان بین ملیشه های
دولت و بشیرا ست .

بشیر ضمن این قوما نده خود بر سرگروپ های یش می گوید که :
« ما بعدا زین متحدانه با دولت علیه شورای نظار
جمعیت اسلامی افغانستان می جنگیم »

ما از آقای حکمتیا رمی پرسیم که ازین عمل
اسلامکشانه بشیر چه منظوری دارد ؟

هدف آقای حکمتیا را ز لشکرکشی های یش بسالای
متعهدترین جبهات جمعیت در شهر بزرگ با شتراک احمد شیخانی
ستمی شناخته شده چه تعبیر دارد ؟ آیا این لشکرکشی ها
توسط بدنام ترین چهره حزب آقای حکمتیا رد در منطقه
بنام شعیب الله مشهور به بشیر بیا ن گران نیست که
این گروه با لشکرکشی های خود با لای مجاهدین چاه آب
و شهر بزرگ که یگانها و وظیفه شان گسترش و تاء سیس
مکاتب در منطقه است ، در پی ایجاد استالینزم
جدید در چوکات انقلاب اسلامی میباشند .

گیرم که خلق را بظواهر دهی فریب
رازتوا ز خدای تو پنهان نمیشود

ناگزیریم چند قدم بعقب برگردیم و داستان را از
 خروج نیروهای روسی از کشور عزیزمان بیاغازیم
 و ارتباط منطقی این فاجعه را با حوادث قبلی آن
 ارزیابی کنیم و بعد ببینیم که این فاجعه چگونه و
 چرا بوقوع پیوست؟ بعد از خروج نیروهای اشغالگران
 از افغانستان ———— تشکیل دولت عبوری مجاهدین
 در سطح جهانی و منطقه باور به این بود که رژیم دست
 نشانده مزدور سقوط می کند و دولت مجاهدین به جای
 آن می نشیند و چون آقای حکمتیار در حکومت موقت
 صلاحیت اجرایی نداشت راضی نبود که رژیم کابل
 بدست این حکومت سقوط کند زیرا با سقوط رژیم کابل
 و جایگزینی حکومت موقت مجاهدین بجای آن چه راه آقای
 حکمتیار در سرمی پروراند، برایش میسر نبود، بنا
 برای آنکه در آینده کشور تنها خودش یکه تا زمیـدان
 باشد و در سرنوشت آینده کشور تنها خودش حاکم
 و حکمروا باشد با ید راهی را پیش گرد که تعبیری باشد
 برای خواب های پریشان او. جهان شاهد است
 که تنها نیروی کوبنده مجاهدین بود که سبب شد
 تا روس ها کشور ما را ترک گویند و این بیرون شدن
 نیروهای روس نتیجه قربانی های شبان روزی همه تنظیم های
 جهادی افغانستان و جهات منظم و رزمی و آگاه
 جمعیت اسلامی افغانستان بوده و حزب اسلامی درین
 جریان بیشتر با دعا های عریض و طویل پرداخته تا

چه دلاور است دزدی که بکف چراغ دارد

رهروان یک انقلاب عقیدتی بویژه آنها ئیکه—
در سمت رهبری قرار دارند اگر فاقد بینش همه جا نبه. و
کاملی در ایدئولوژی انقلاب بوده و هر خوشهء را کسه
از هر خرمنی جمع کردند بدعنوان خط فکری خود
در مسیر انقلاب می پذیرند، بدون شک پی آمده می آن
در کوتاه یا دراز مدت همانا سقوط در نیمهء راه مبارزه
بوده و بسا واقع می شود که بجای خدمت با انقلاب چنان
ضربه های جبران نا پذیر را متوجه آن سازند که دشمن
هم از وارد کردن آن عاجز است حکمتی را ز همین قماش
کسانی است که با دانش از طرازیاد شده خود را با
اغواء تعدادی از وابسته های نهضت اسلامی افغانستان
در پاکستان در مقام رهبری جا زد.

اکنون با همان فهم کوتاه خود همه عمل کرده های
نا جائز خود را صبغه دین داده و آن گاه که از توجیه اعمال
خدا نسانی و اسلامی خویش ناتوان می شود، بی شرمانه

همه جنا یا تیرا که مرتکب گردیده بدیگران منسوب
میدارد، تا بزعم باطلش دا من خود را ازلوث آنچه
کرده است پاک نگه دارد.

((گاهی به هیچ خاطر خود شامی کند))

اصطلاح دزدچراغ بکف که در ادبیات مردم ما بکار رفته
جز همچواشخاص نمی تواند مصداقی داشته باشد.
حکمتیارودنبا له روان تاریک وجدان او اکنون
بغا طرآنکه برای خویشتن ولودر لحظه نوشتن باشد
آرامش وجدانی را کما ئی کرده باشد کشته های دستان
تا شانه خون آلود خورا در کوچه های حریفان سیاسی
خویش پشته می سازند و برف بام شان را حواله بام
دیگران می کنند ورنه همه مردم محل کشته های
باند حکمتیار امیدانند که معلم ودود از دست کدام
حزبی خائن بقتل رسیده و آن خائن منسوب بحزب از
طرف کدام خائن دیگر حزبی کشته شد.
اسناد موثقی ما را در دست است که آن همه کشته های
نشر شده در جراید حزب همه محصول جنایت های حکمتیار
و باند او است و بس.

آری کسی که خواسته‌های نفسی و قائل و فرمانروانش
باشد هدف او در همه اعمالش تنهاتأمین خواسته‌های
است نه چیز دیگر.

اگر از طریق کودتا که عمری از طریق حرافی‌های
خود آنرا محکوم مینمود بقدرت رسد در آن صورت کودتا
مجاز است.

اگر از طریق دروغ بتواند آن‌ها را مردم را نسبت
بکرده‌های غیر اسلامی اش مخدوش سازد در آن صورت
باز هم دروغ امری است مجاز و ...

باش تا افتاب جلوه‌کنند
کاین هنوز از نا ئج سحر است

تبرای چنان وتولای چنین

نهضت ها وجنبش ها ئیکه در خط اصیل اسلامی
گام برداشته و می خواهند که رفتار، کردار و گفتار
شان صبغه اسلامی داشته باشد، بائست همواره حرکت
آنها در روشنائی این دور چراغ که عبارتند از
"تبری" و "تولا" صورت گرفته و همین دو ارزش
هستند که انداز صداقت و اسلام گرائی حرکت ها
وجنبش های اسلامی را در میزان آنها سنجش میتوان نمود.
آری! تبری که عبارت از دوری و بیزارى از همه
گروه ها معیارها و نظام های طاغوتی و سلسله جنبانان
آنها بحساب رفته و "تولا" همان دوستی با احزاب،
نظام ها و معارف الهی است که گرویدگان آنها پروانده
و اریبرامون نور آنها در چرخشند و ارمان شان همانا
تحقق نظامی است که اثری از گرنش
و فرمانبری کورکورانه ازین جبار و آن طاغوت
در پیشانی آنها نباشد، و تبرش همواره متوجه
بت هائی است که بر وفق امیال و خواسته های خود

خواهان مستکبران صورت بندی شده است .
اینک با توضیح و تحلیل دواصلاح ایدیولوژیکی
فوق که از آنها تذکر رفت به اصل موضوع برگشته و
موضع آنها ئیرا که گوش فلک را از " تبری " گرائی
خود کر کرده بودند از زیبا بی کرده و از آنها می پرسیم که:
چه تحولی رخ داد که " تبری " گرائی شما از نظام های
کفری و خدمتگزاران آنها به "تولا" گرائی تبدیلی
گردید؟

چه چیز باعث گردید که آن افسران نظام خلقی
با کلاه ها و پطلون های سرخ خود که ملت ستمکشیده
افغانستان آنها را قاتل فرزندان خود میدانند، عمل
کودتا ئی آنها مورد تقدیر و تمجید قرار می گیرد؟
آقای حکمتیار با همه موضع گیری های تبسری
نمایانه خود، چه رائج های راستشام می کند که
افسران تخت و تاج بخش به حزب خلق و پرچم را
مورد نوازش قرار میدهد؟

پرسش های فوق و ده ها پرسش دیگری
نظر آنها بیا نگر آنند که در زیر کا سه نیم کا سه
وجود دارد .

آری! رسیدن به تخت و دیهم دزین جا مطرح
بوده و بایدتا ئید گردند .

اگر چنین نیست کدام منطق حکم میکند که توسط افسران
خلقی حکومتی بپاسا زیم اسلامی و پاسا سببانی
از دست آوردهای جهاد؟

چنین تولای با چنان تبری جزا اینکه بپادمان
مصرع مولانای روم را آرد که می گوید:

((دمدم این نای از دم های اوست))

آری همان دم قدرت خواهی است که از نای این
نی نوازان بالامی شود.

زمانیکه انسان این موضعگیری "تبری" مأبانه
را مشاهده کرده و بعداً "عفیصد" استفاده از امکانات
دستگاه فلان ابر قدرت را می شنود انگشت حیرت به
دندان گزیده بدون اختیار از خود می پرسد: چرا
آن کتاب نفاق را که با استفاده از این کتاب
و آن نوشتار نوشته کرده اند نمی خواند.

آیا این همه بیدار خوابی ها و مغزسوزی ها بخاطر
آن است که چهره حریف سیاسی خود را در نظر دیگران
مخدوش سازیم؟

آیا چنین منطقی می تواند پایداری اسلامی داشته باشد؟

نه هرگز نه!!!

منطق اسلام بما امر میکند که باید ما در همه کار و
کردار خویش از حق تمثیل نماییم ولو که بر ضرر
ما هم باشد.

ما از بیدار ضمیران حزب اسلامی می پرسیم ؟

در جوامع انسانی بویژه جوامعی که زندگی خود را در
دوری از رهنمودهای زندگی سا زوعزت بخش والای
اسلام به پیش می برند بسا می شود که انسانی از کرده ها
ضدا خلاق شرم آور خویش در برابر رقبایش را هانکار
را پیش گرفته و در صورت عدم قدرت بانکارا زارتکاب
جرم ، تلاش بخرج می دهد تا به کرده های سیاه خویش وجه
معقولیت دهد و تفسیرهای فراوانی را بکار می بندد
تا در ظاهر (بزعم خود) از ریختن آبرویش جلوگیری
نماید .

اما زمانیکه بخلوتگاه وجدان و ضمیرش می رود
خلوتگاه هیکه جزدا و رضمیر و وجدان دا و دیگری در آنجا
نیست ، احساس می کند که تا زیانه های وجدان
بسروبرش ژاله وار پیهم می ریزد که چرا چنین کاری را
مرتکب شده است ؟ چرا خون بغير حق را ریخته است ؟
چرا نا موس مردم را دریده است ؟ چرا عفت مردم را
پامال خواسته های شیطانی خود کرده است ؟

در آن وقت است که بسرزنش و نکوهش خویشش
می پردا زد که چرا چنین کرده است و ...

اینک ما با ذکر آنچه گفته آمدیم از بیدار ضمیران
حزب اسلامی پرسیم که ضمیر و وجدان شما در مورد افتراهای
هزیان گویان پیرو حکمتیار که کشته ها دست های
پلید خود و دولت و سائر تنظیم ها را بدوش جمعیت
و فرماندهان آن می اندازند، چه داور می کنید؟
ما یقین کامل داریم که برادران بیدار ضمیر
ما بقضایا و حقائق آگاهانی داشته و هیچگاه
ضمیر و وجدان شان آنها را نمی گذارد که باین افتراها
ساخت فابریک های یکه تازی های فلان و بهمان، مهر
تا ئیدبز نند شما خود داور می کنید آیا معلم و دوداز
طرف جمعیت از میان برده شد و یا از دست شیدا؟
آیا شیدا از طرف نادر کشته شد و یا از طرف کسی
دیگری؟

آیا انجنیر حمید الله توسط بمباردمان دولت
باساس مخا بره افرا دمنسوب به حزب کشته شده
و یا ...

آیا مولوی ابراهیم توسط افرا ددولتی در جبهه
کشته نشد که بعداً "بدولت رفت؟ و یا از طرف کسی
دیگری؟ حیدرودا و دراکه کشت؟

آیا انجنیر عبدالوهاب کشته لشکرکشی های بشیر
بدنام در اشکمش نیست که با جنگ افروزی

بها طراشغال قرارگاه های قاضی اسلام الدن باین
سرنوشت دوچار گردید؟

آیا عبدالستار حکیمی از طرف مودودی قوماندان
فعلی حزب در غور کشته نشد؟ آیا شما نمیدانید
که خانبهال رؤف از طرف افراد کدام تنظیم بقتل رسید؟
وصدها چراهای دیگر.

آنچه ما می گوئیم همه مردم منطقه آنرا می گویند
و اسناد زنده موجود است که افراد کشته شده در حزب همه
بدست افراد حزب آقای حکمتیا ر صورت گرفته اند
بدست کسی دیگری.

اساساً سیاست علیای حزب حکمتیا ر آن است که
نمی گذارد افراد او و فرماندهان نشرشدنمایند تا
در آینده برای وی دردسرایجاد نکنند.

ما بصراحت اعلان می کنیم که هیچگاه چینی
نشده که جمعیت افرادی از حزب را اسیر کرده باشند
و بعداً آنرا بقتل رسانده باشند و مثلاً آن همان داکتر
شیراست که تا هنوز در نزد فرماندهان جمعیت در
بدخشان با وصف همه فتنه انگیزی هایش اسیر است.
البته در جنگ های بین تنظیمی که شعله و رساز
آنها هم بروی اسناد در سمت شمال حزب آقای حکمتیا ر
است افرادی از طرفین کشته شدند که حساب اینگونه
کشته ها از حساب آن کشته های عمدی جدا است.
فرماندهان جمعیت در ولایت تخار همیشه اعلان کرده

713

B

4.4452

JIA

845

جمہیت اسلامی افغانستان

بودند که ما می خواهیم با تنظیم های موجود
در منطقه ولو کوچک هم باشند برادرانه زندگی کنیم
وگرنه قدرت آنها داریم که هرگروهی را در اندک
ترین مدت از میان برداریم چنانکه بعد از حادثه
فاجعه اخیر آن قهرمان بنام در مدت پنجاه دقیقه
بدون اینکه جزئی ترین تلفاتی واقع
گردد، اسیر گردید.
با زهم بروی آنچه گفتیم قضاوت را بشمار
میگذاریم که چه می گوئید.

اینکه شرکت فعلا نه در درهم کوبی مراکز دشمن داشته باشد.

بناءً وقتی روس‌ها از کشور بیرون می‌شوند دینگر دلیل برای دوام و بقاء مزدوران‌شان وجود ندارد و ناچار باید دولت کابل سقوط کند و در صورت سقوط دولت مزدور همه نیروهای جهادی در تعیین سرنوشت‌شان سهم می‌گیرند و آغای حکمتیاریقین دارند که در چنین صورتی باز هم خواهش بی‌تعبیری می‌کنند.

بناءً باید در جستجوی چاره‌گردانان آلمان‌های برتری خواهان‌ها نه خودنائل گردد. لذا حکمتیاری بعد از اینکه با بیانی‌های ناسنجیده خود لطمه‌ای را متوجه حیثیت جهاد در جلال آباد می‌سازد، از طریق منوچهر را دیوبند و روس‌ها و دولت مزدوریان می‌دهد که واضح است وساطت یا سرعرفان را بحیث میانجی در قضیه افغانستان بپذیرد و منابع دیپلوماسی این را گامی در جهت آمادگی حکومت عبوری مجاهدین برای پذیرش حکومت مزدور در تاسیس یک حکومت انتلافی با قاعده وسیع تلقی کرده‌اند. بهر حال آغای حکمتیاری که جز قدرت خواهی نمی‌بیند، متوجه می‌شود که برنامه‌ها در داخل کشور برای سرنوشتی رژیم مزدوران از طریق فرماندهان مجاهدین در راه شورای نظام جمعیت اسلامی افغانستان در جریان بوده و عنقریب پیاده می‌گردد و نه تنها رکود حاکم بر جوجها در آنکه منجر به جان دوباره

گرفتن رژیم مزدور در حال احتضار و قرا رگرفتگی
دستگاه‌های خبرپراگنی به نفع حکومت مزدور گردیده
درهم می‌شکنند که با احتمال قوی رژیم سقوط میکند
و حکومت اسلامی مجاهدین بدون اینکه حکمتی را
را در رأس داشته باشد به قدرت می‌رسد لذا با شتاب روانه
داخل می‌گردند تا از نزدیک قضیه را دنبال کنند و
و تصمیم لازم را اتخاذ نمایند که اینک بر می‌گردیم
بجریان وقوع فاجعه:

هدف شورای نظامی از تدویر اجتماع

فرماندهان در فرخار چه بود؟

بخاطر اینکه هدف شورای نظامی از تدویر اجتماع
فرماندهان در فرخار فهمیده باشیم بی‌مناسبت
نیست درین جا قسمتی از نامه‌ای برای در مسعود را نقل کنیم
به پشاور عنوانی امیر ولایتی ولایت تخار فرستاده است:
"موقع آن بود تا ششمین اجلاس شورای نظامی در رییس
شرایط حساس و نیروی موضوعات اساسی صحبت
و مشوره صورت گیرد و بر اساس آن با اتخاذ تصمیم
مشترک و معقول در قبایل مسائل سیاسی و نظامی
به موافقه برسیم ولی به نسبت احتمال حملات هوایی
دولت این اجلاس را به وقفه در چارمر حله‌ها تأخیر نمودیم:
نخستین اجلاس در اوایل خرداد ماه در پروان کاپیسا
دومین جلسه در واکل برج جوزا با بزرگان
اطراف کابل.

سومین جلسه در واخربرج مذکور با برادران لغمان
وتگاب ونجرا ب درپنجشیردا شتیم که همگی نتایج
سودمندی داشت .

چارمین جلسه که شاید مهمترین و پربارترین جلساتی بود
بتاریخ ۱۳۶۸/۴/۱۱ در فرخاربا شتراک مسئولین عمده
جها دی ولایا یا تبغلان و کندز و تخاردا ئرشد . البته جریان
بعدی وقوع حادثه در همه جرائد نشر گردیده که ذکرش درین
جایی فایده است .

آری ! این حادثه در همچو وقتی بوقوع می پیوندد
در فرصتی صورت میگیرد که رژیم در حال احتضار
نجیب دوبا ره جان گرفته ، دستگاه های خبررسانی همه
به نفع اشغالگران و مزدوران آنها مشغول تبلیغ
اند و مراکز دشمن در هر جا دوبا ره تقویه گردیده و همیشه
های آماده تسلیمی از تسلیم شدن سربا ز زده و آماده جنگ
با نیروی مقاومت می شوند .

در همین حالیکه شورای نظامی جمعیت اسلامی
افغانستان می خواهد با پلان های دل انگیز و کافر
انداز خود به بن بست فعلی جهاد خاتمه دهد و از چهره های
طراحان پلان اعاده حیثیت جهاد از طریق بمباران
انداختن عملیات هماهنگ و منظم با رقه میسر
می درخشید ، آری در همین حال حادثه ننگ آ ورتنگی
فرخار توسط جلادان حزب حکمتیار بوقوع می پیوندد
زمین سرخ گردید تا آسمان

زخون شهیدان گلگون قبا

این سپاهیان رشید اسلام چه آرمانی در دل دارند
و آن تفنگداران سیه دل چه می کنند؟! اکمین می
گیرند، می کشند و مثله می کنند چشم‌ها را می کشند و
محاسن‌ها را تار و تار می کنند و ببا دمیده‌اند. زهی قساوت
قلب و زهی جفا و ستم آه چه خدمت صادقانه دشمن
و مزدورانش !!!

چه کسی آماج تیر این تیره روزان قرار می گیرند؟

۱- برادر قاضی اسلام الدین حامد آماج تیرکینه‌توزانه
آنها قرا گرفته و دست‌های همیشه در ماهه تفنگ او بر
ضد اشغالگران را قطع می‌کنند چشم‌هایش را می کشند
و دندان‌های او را ریدوار او را با سنگ می شکنند.
برادر قاضی اسلام الدین حامد که همه اعضا و افراد
نهضت اسلامی افغانستان و قسماً ۳۱ اعضا نهضت‌های
اسلامی کشورهای اسلامی برادر نسبت به آن وبه
شخصیت آن معرفت کامل دارند و خدمات قابل ملاحظه
آن از نظر هیچیک از رهبران تنظیم‌ها و کدرهای آن
پوشیده نیست.

او از آغازها در مسلحانه مجاهدین را صف‌بندی می‌کند و
علیه کفر و الحاد مدت (۱۱) سال می‌رزم و پوزه دشمن
را بخاک ذلت میمالد و هنگام تهاجمات دشمن بالای
مرکز فرماندهی اش شخصاً چندین شبانه روز با روسها
می‌جنگد و در نهایت دشمن را شکست می‌دهد و اخیراً در چنین
یک اقدام ناجونمردانه

یک‌مشتبی فرهنگی و بی‌تعهد سینه‌اش می‌درد و مثله می‌شود
و جسد پاک و بزرگش قطعه‌قطعه بدریا انداخته
می‌شود.

۲- داکتر سید حسین شخصیتی که از صنف چهارم مکتب
متوسطه تختا ر تحت آموزش و پرورش شخصیت پیش‌تاز
نهضت اسلامی کشور سید عبدالرحمن بهائی قرار می‌گیرد
تحصیلاتش را تا صنف چهارم پوهنحی طب کابل توأم
با فشا روکنجه استبداد وقت ادامه می‌دهد و در اثر مبارزه
پیگیر و بی‌مانش را هی زندان جهنمی پلچرخ‌یی
می‌گردد و بعد از مدت دو سال از حبس‌رها و مصروف
صف آرائی چهارمی شود و مدت (۱۱) سال مکمل درمیدان
جنگ و در تاریکیهای دود، گاز و باروت دشمن زندگی
میکند و سرانجام وجود قافله نور را خفاشان شب‌گرد
تحمل کرده نمی‌توانند و جای آن در کرسی شورای نظار
خالی می‌شود.

۳- سرمعلم طارق شهید یکتن از فرزندان صدیق
و سربازان نهضت اسلامی کشور مانندان برادرانش
با انواع شکنجه‌ها و فشارها دست و پنجه نرم می‌کند
و در نخستین با مداد انقلاب اسلامی کشور مان مصروف
صف آرائی علیه تاج و زروسها می‌گردد و مدت یازده
سال را در پیشاپیش سپاه مسلمین سپری میکند و اخیراً
توسط کسانی به‌کشتارگاه وحشیانه کشانیده می‌شود
که با رهاآنها را یاری کرده و در مشکل‌ترین شرایط

که بیم جاندا دن ونا بودی تصویر می شد دست شانرا
گرفته و از خطرات صدر صدمات شان بخشیده است .

خصالت نیکان نگیرد آنکه بنیادش بد است

تربیت نا اهل را چون گردگان برگنبداست

۴- ملاعبدا لودود قوماندا ن معروف و مشهور و لایست

تخار که شخصیت ممتاز و مخلص به جهاد و انقلاب اسلامی بود

و از آغاز انقلاب تا کنون دشمن در برابر آن احساس

عجز و ناتوانی کرده و بزرگترین مراکز دشمن از حملات

دلیرانه آن در امان نبوده است قربانی اطمینان

و تعهد اسلامی میشود . چه سعادت است که مسلمان در

برابر تعهداتش جان بسیار و چه شرارت است که گروهی

نقض پیمان و تعهد اسلامی کند و دستش را به ماشه

تفنگ سیاه و بدرنگش بگذارد و سینه طرف تعهدش را

بشکافد .

الذین آمنوا یقاتلون فی سبیل الله والذین کفروا

یقاتلون فی سبیل الطاغوت "

ما قضاوت را بدیگران میگذاریم که عالمین و

و مسببین و مشوقین این فاجعه را در کدام ردیف

قرار میدهند .

۵- مولوی عزت الله یکتا از علمای طراز اول جهاد

اسلامی ما است با تجا و ز دشمن به اسرار باطله که

با نهضت اسلامی داشت طلبه و مدرسه را می گذارد

و سلاح بدوش میگیرد و فریضه اسلامی اش را بجا میکند

اودر مدت یا زده سال درخونین ترین جنگ های دشمن
در صفا اول بوده و بزرگترین قوای دشمن بمرا تـسب
توسط آن بها نهزام وتلفات مزیدی موا جه گردیده
نها یت دشمن نتوانست که موی از سر آن کم کند اما
دوستان نقا بدار ما آنرا از صف جها دمحو کردند
و خدمت بزرگی را بدشمن متجا وزو مزدوران انجسام
دادند. آنانیکه علما را وارث انبیاء میخوانند
آنانیکه به علما ارج میگذا رند آنانیکه ظاهرا "بـه
خاطر کتمان چهره های اصلی شان علما را قدا مت
میدهند اخیرا "ما فی الضمیر شان افشاء می شود
وبرای تبرئه خویش چه دلیلی خواهند داشت .

چه چیز باعث گردید تا جمعیت پالیزی

خویش را درهمچو موارد تغیر دهد ؟

جمعیت سلامی افغانستان با درک مسئولیت خود
دربرا برپا ساری از آبرو و حیثیت جهاد ، همواره در
برابر ارتکاب جنایاتی ازین قبیل سکوت را اختیار
نموده و بر ارتکاب این منطق که اگر درین افشاء
جنایت های ازین طراز بـراید ، گویا موا دانشخوا ری
برای دشمن آماده کرده و روزنه را برای سمپاشی
دشمن باز نموده است ، به هیچ گونه عملی در برابر
همچو حوادث اقدام نمی کرد اما عنا صر خودخوا هسی
که در سمت رهبری برخی تنظیم ها قرار داشتند
بکارهای اقدام کردند که مو برانداما ز شنیدن آنرا ست

نهضت تا سال ۵۵ تحت نام جمعیت اسلامی افغانستان ، همان نام اولی و رسمی آن کارهای سازنده‌ای را انجام داده و وظایف خود را ادا می‌داد حتی تا همین حالا هم اساس نامه جمعیت که در آن وقت نوشته شده بود ، به حیث اساسنامه حزب مسرور و اعتبار است .

گلبدین تا سال ۵۵ به حیث عضو شورای اجرایی جمعیت و مسئول ارتباط ایفای وظیفه می‌کرد .

پالیسی مبارزاتی جمعیت در آنوقت این بود که عملیات زیرزمینی و مخفیانه بصورت وسیع باید در مرکز (کابل) صورت گرفته و چهرهء داو و دوکودتای ۲۶ سرطان از طریق نشریه‌ها افشاء گردد و این کار تا جایی عملی هم گردید . و نشریه‌های بنام "فاجعهء ۲۶ سرطان" و "داود درگذشته ننگین" حاضر جنایتبار و آئینده هولناک " هم در کابل ، در میان مراکز علمی و طبقات چیرفهم مردم پخش گردید . از طرف دیگر نظر بر آن بود که نخست به اختطاف سرکردگان احزاب چپی باید دست یا زید تا لانه‌های پخش افکار کمونیسم نا بود گردد . اما گلبدین بدون اینکه درگی از انقلاب مردم داشته باشد بصورت ناشیانه خواست عملیاتی را در ولایات و اطراف مملکت براه اندازد و گروپ‌هایی را هم به برخی ولایات روانه کرد که در نهایت امر منجر به آن شدت تعدادی از برادران بشهادت رسند

آری! گلبدین با این عمل خود برای نخستین بار،
انشعابی را در صف فشرده نهضت بمیان آورده و مرتکب
جنایات بزرگی در ازهم پاشیدن صف واحد نهضت گردید
موصوف با این عمل خود مهمترین ضربه‌ای را بر پیکر
نهضت اسلامی افغانستان وارد کرده و موجب شد که
تعدادی از فرزندان نهضت نابود گردند. جنایت دیگری
که گلبدین در برابر نهضت اسلامی افغانستان مرتکب
شده است، همانا به شهادت رسانیدن انجمنی
جان محمد شهید است که با تهمت‌های ساخته شده آنرا
از میان برد.

جنایت کنونی که در تخریب وقوع پیوسته دنباله
همان جنایت‌های است که از شهید ساختن انجمنی
جان محمد شروع و تا حال ادامه داشته و در میان این
دو جنایت، جنایت‌های بوقوع پیوسته که تا ریخ نهضت
اسلامی افغانستان از آن ننگ دارد.

مکتبہ اسلامیہ
لاہور

تاریخ
۱۹۵۵ء

مشت‌ها باز میشوند

چهره‌ها عریان

مشت‌ها باز میشوند

چهره‌ها عریان

تیراژ (۲۰۰۰۰۰) جلد

تاریخ طبع : سنبله ۱۳۶۸

باش تا آفتاب جلوه کند
کاین هنوز از نتایج سحر است

پیشگفتار

در همان سپیده دم درخشش نهضت، در همان لحظاتی که نخستین شراره‌های این جنبش عظیم پرده‌های سیاه و زمخت استبداد و فرمانروای مزدوران کریملیان و سائرا بر قدرت آن را پاره می‌کرد، در همان زمانیکه با اخلاص‌ترین فرزندان نهضت از دامنه‌های پامیر و کرانه‌های آمو و دشتهای هرات و جلگه‌های شمالی کوه‌ها من و نجراب و تگاب و دامنه‌های تورغرو سپین غر گرد هم جمع گردیده و در روشنائی رهنمودهای استادان چند ضمن راهپیمائی‌ها و تظاهرات خیابانی تندبادهای ریشه‌کنانه را متوجه کاخ‌های زورگوئی و پلان‌های دین‌زدائی فرما نروایان وقت کرده بودند، در همان دورا نیکه روشن‌اختران رهائی ملت ما از بندها و زنجیرهای طاغوت‌های جهان‌نسی و مزدوران آنها در افاق‌های آرمان‌های ملت ستمکشیده‌ها می‌درخشید....

آری! در همان فرصت درمیان نهضت ما در صفوف پیشگامان این رستاخیز عظیم، بودند

چهره‌های که عملکردهای آنها همواره مورد پرسش‌ها
و اعتراضات برادران قرار گرفته و باعث ایجاد شک
و گمان در اذهان ساثر برادران می‌گردید.

(جمعیت اسلامی افغانستان)

زمانیکه استاد ربانی در سال ۱۳۵۲ بحیث امیر
نهضت اسلامی افغانستان انتخاب گردیده و انجنیر
حبیب الرحمن شهید بحیث منشی جمعیت اسلامی
افغانستان تعیین گردید، در همین وقت که ره‌ها
و موضعگیری‌های برخی چهره‌ها در برابر قضا یا حوادث
جاری بویژه بعد از کودتای داوود چنان تفرقه افکانه
بود که انجنیر حبیب الرحمن شهید را وادار ساخت،
تا بعد از ختم یک مجلس ملالت بار که با اشتراک تعداد
از برادران بشمول مولوی حبیب الرحمن شهید در
خانه انجنیر کریم داثر گردیده بود، با برادری بگوید که:
((بعد ازین باید دست‌گلبدین از دامن نهضت

قطع گردد))

اما انجنیر حبیب الرحمن شهید بعد از یک ودوشب
توسط یک عمل اختطافی که از طرف پرچمی‌ها طرح‌ریزی
گردیده و بهمکاری وزارت داخله سروسا مان داده شده
بود، روانه زندان گردید.

رهبری نهضت هم‌بنا بر عوامل ایجاد شده از طبرف
رژیم داود و دسته‌های چپ‌درثور سال ۵۳ از کابل
به‌پشاور انتقال یافت.